

# LÓGR

34. DESIGN

120 Kč



JEN TO  
DOČTU...

# OBSAH

- 3 Dvě lásky, které mi zachránily život.** Sloupek Marka Dobrého o literatuře a knižním designu
- 8 Cestování se stylovým průvodcem.** Na dovolenou jediné s Vuittonem
- 14 Nesud' knihu podle obalu aneb Bacha na předčasnou ejakulaci dojmů.**  
Sloupek Dáši Beníškové
- 18 Jak vás při výběru knih ovlivňují jejich (ne)povedené obálky?** Anketa s kulturními osobnostmi
- 22 Špatné obálky jsou jako nesprávně nalíčené ženy.** Sloupek Kristýny Doležalové
- 26 První dojem je vždy rozhodující. A to platí i u knih.** Sloupek Tomáše Fojtíka
- 29 Proč jsem si otevřela knihkupectví.** Karolína Truhlářová o svém knihkupectví KAVKA
- 33 Knihy mají vlastní život.** Rozhovor s malířem, ilustrátorem a grafikem Pavlem Růtem
- 38 Knihy, které přežijí konec světa.** Knižní design očima Dominika Melichara
- 45 Dokud lidé budou číst knihy, naše práce má smysl.** Rozhovor s knižní grafičkou Lucií Kaňovou
- 51 Které knihy pro děti jsou ty nejlepší?** Vybírá Jana Čeňková a další odborníci
- 55 Povedené ilustrace, knihařské zpracování a kvalitní text.** Rozhovor se zakladatelkou nakladatelství POP – PAP
- 61 Vydávání knih o umění je náročné, ale stojí to za to**
- 66 Ohýbat, poskládat a prořezat.** Jak se z architektky stala milovnice papíru
- 70 Umělecký artefakt, dobrá investice. Objevte bibliofilie**
- 76 Podomácku a na koleně aneb Příběh grafické dílny**
- 82 Zamyšlení Lenky Morongové o knižním designu**
- 83 Ze současné české poezie XXXI**
- 90 Němce opustila holka. No bůže!** První část dvojrecenze na knihu *Možnosti milostného románu*
- 93 Možnosti milostného románu jsou jednoznačně knihou roku.** Druhá část dvojrecenze
- 98 Po takovém marastu je čtenář za happy end rád.** *Chirurg* Petry Dvořákové
- 102 Zjevení Kerouaka.** Vyšly autorovy spisy *Dobrá bloncka*
- 107 Búrlivý život zabudnutej spisovatelky.** Lucia Berlin a *Vitaj doma*
- 112 Normalizace jazyka.** Recenze knihy *Legenda o jazyku. Nepomucký 1972*
- 116 Když se jde detektivka klouzat.** Recenze knihy *Pohyby ledu aneb Glaciologie pro manipuláty*
- 120 Uhníst Ostravu nejde.** Kniha *Struska* Ivana Motýla a Petra Szyrokého
- 124 Koláž Kateřiny Ká**

# DĚKUJEME!

Magazín **LÓGR** vychází s laskavou podporou Ministerstva kultury ČR a Státního fondu kultury ČR.



MINISTERSTVO  
KULTURY



Státní fond kultury ČR

# Dvě lásky, které mi zachránily život

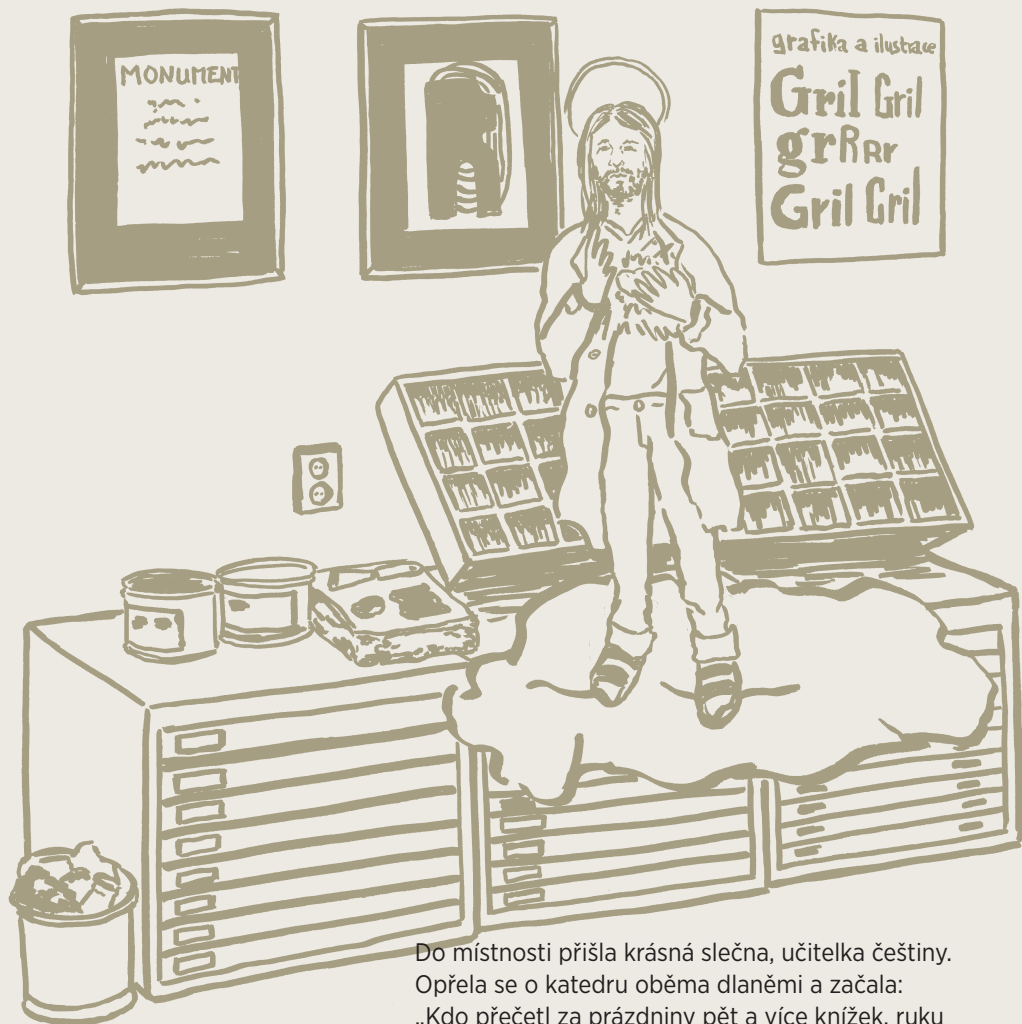


Marek Dobrý

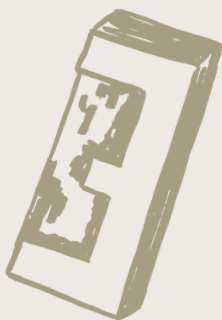


**Minulost si idealizujeme. Vzpomenu-li si na střední školu, cítím ve vzduchu marihuanu, závan zaschlého alkoholu na botách, rozkvetlou louku na petřínském kopci a tiskařskou černě ze sklepů střední průmyslové školy grafické. Chodil jsem na polygrafii, obor věnující se tisku. Kromě ofsetu, litografie, hlubotisku a šedého klínu jsem tak trochu bokem objevil ještě jednu zásadní lásku. K literatuře, knihám a typografii.**

Už méně vzpomínám na to, že jsme začínali v půl osmé ráno a všechny holky, co se mi líbily, začaly chodit s někým jiným než se mnou. Ale vraťme se k tomu pozitivnímu. Bylo mi šestnáct. Na hlavě mi rostlo cosi nejvíce připomínající brokolici; oblekat jsem se chtěl jen do věcí, na nichž bylo logo jakékoliv skejtové značky; v kapse kalhot, jejichž pas byl tak nízko, že s údolím mých pŕelek vytvářel plusko, jsem měl zippo a v očích strach z toho, že nevím, co se životem.



Do místnosti přišla krásná slečna, učitelka češtiny. Opřela se o katedru oběma dlaněmi a začala: „Kdo přečetl za prázdniny pět a více knížek, ruku nahoru. Kdo tři až čtyři, ruku nahoru. Kdo jednu nebo dvě, nahoru. A kdo nulu?“ Po poslední otázce přišel dlouhý pohled. Na mou ruku, protože takové bylo moje čtenářské skóre. Proč bych četl knížky, když se dal hrát fotbal, jezdit na skejtu, chodit na plavečák a zevlit?

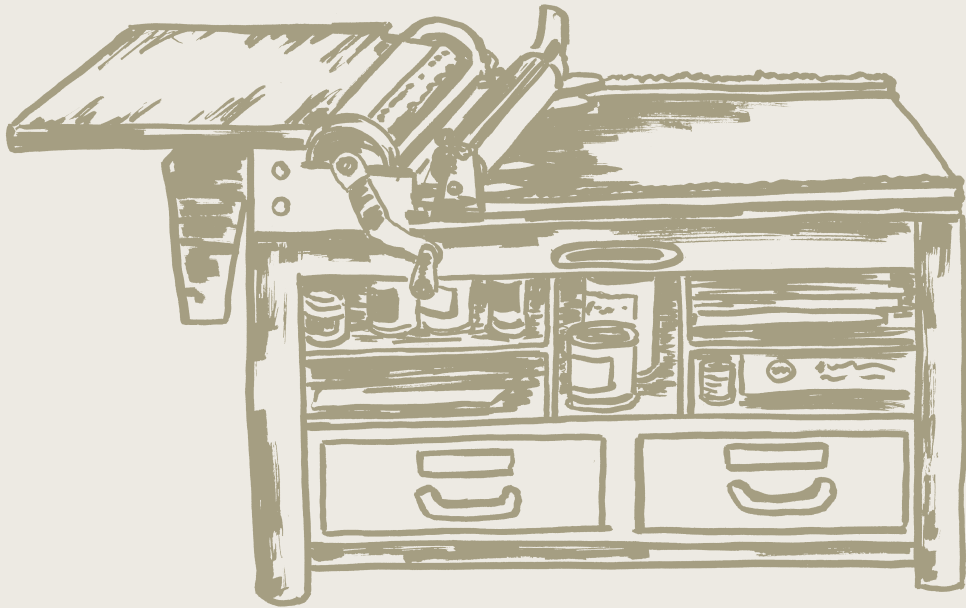


**S trochou  
nadsázky se dá  
říct, že mi to  
zachránilo život.**

Cítil jsem nejprve pýchu, tak typickou pro lemry, že patřím k nulám. Ale rychle mi došlo, že pýcha tady doopravdy předchází pád. Vlastně mi to zpětně přijde geniální – podívej se, kam patříš, když čteš, jak čteš. Mezi nulami to nebyl zrovna all star team intelektu. Mně sympatičtí lidé byli ve skupině 2-3, ale i s těmi 5 a víc bych se bavil radši než s nulami. Většina zástupců mojí skupinky nakonec nepřežila první rok školy, což nebylo tak úplně překvapivé, jelikož v ruce držela raději lahvače než pero. Jedné ze slečen dokonce pravidelně trůnil otevřený gambáč vedle nohy stolu během hodin. Prvák opakovala už po čtvrté. Opět neúspěšně.

Rozhodl jsem se, že to změním a dám literatuře šanci. S trochou nadsázky se dá říct, že mi to zachránilo život. Stejně tak jako první návštěva hodiny typografie. Ta místnost dýchala řemeslem. Kolem stěn stálo snad deset skříní, komod a polic obsypaných různým náčiním, které jsem nepoznával. Jak se říkávalo v Kufru – „Nevím, dál“. Kvádry s velkými písmeny, nitě, pravítka, staré knihy. Nad tím nábytkem pak visely obří plakáty s různými fonty písma, s korektorskými značkami, portrét Aloise Senefeldera a ukázky krásných knih. Byl to uzavřený a intimní svět, kde se mi okamžitě zalíbilo.

Do místnosti vstoupil pan učitel Hora. Nomen omen to skutečně nebylo, jelikož se jednalo o při-



**Díky typografii jsem  
zažíval při otvírání  
knih dvojí vzrušení.**

blíže třicetiletého muže, který měl nanejvýš sto sedmdesát centimetrů a čtyřicet pět kilo, pokud tedy zrovna nesl učební pomůcky. Vypadal trochu jako Ježíš a pro nás se na další roky stal věrozvěstem evangelia typografie. Učil nás, jak se z textu stává kniha, jak se dělají typografické značky, co je účaří, divis, řeka a já nevím co všechno.

Díky typografii jsem zažíval při otvírání knih dvojí vzrušení. Líbily se mi příběhy, ale snad ještě víc mě bavilo, že vím, co je patitul, titul, proč udělal knižní grafik chybu, když dal copyright na špatné místo, proč se někdy tiráž vyskytuje vpředu knihy a jindy vzadu. A když jsem v textu objevil nějakou tu řeku, vždy jsem se nahlas pousmál. Jak tohle mohl přehlédnout, žabař!



**Važte si  
knižních grafiků,  
jsou to borci!**

Knižní design a literatura. Když milujete právě tyhle dvě holky, váš sexuální život nebude nikdy chudý. Při četbě jste neustále v eroticko-umělecké trojce s krásnou dámou a perfektně vypadajícím mužem (ano, radši bych tu napsal, že se jedná o styk s dvěma ženami, ale čeština je neúprosná!). Já se tehdy zamiloval a trvá to dodnes.

Perličkou na závěr budiž krátký příběh o mé maturitě. Tu praktickou jsem totiž skládal z něčeho, co by se dalo nazvat knižním designem, ačkoli oficiální název zněl mnohem méně honosně. Dostal jsem do ruky rukopis a měl jeden den na to, abych ho přetvořil do grafického návrhu celé knihy. Po celodenní šichtě jsem dostal za dvě. Na straně 34 jsem pozapomněl řeku a na straně 234 mi utekla jedna poznámka pod čarou, kterou jsem nechal ve stejné velikosti písma jako zbytek textu. Dvě hrubé chyby v knize o 350 stranách. Když jsme to pak řešili na zapíjení úspěšné maturity (tuším, že nakonec přimhouřili oko a dali mi samé jedničky takříkajíc za dobré vztahy), pan profesor se na mě lišácky podíval a řekl: „Koukal jsem na tu tvoji knížku a nakonec tam přece jenom něco bylo – ha, jak si tohle mohl přehlídnout, ty žabaři!“ No jo, teoretikem správnosti umí být každý, ale zpracovat 350 stránek bez chyby, to je jiná! Važte si knižních grafiků, jsou to borci!



Anna Basiková



## Cestování se stylovým průvodcem

**Vyrazit do světa není jen tak. Kromě chytrého telefonu s foťákem a kamerou, stylového batohu, cestovního pasu, pojištění a pohodlných bot potřebujete také průvodce. A na ty tištěné já rozhodně nedám dopustit. Když navíc ještě krásně vypadají, je to čirá radost.**

Když se na dovolenou chystají milovníci knih, vypadá to následovně. V knihkupectví si pod ruku naštosují poslední novinky a přesunou se do sekce cestování. Tady v touze najít perfektního průvodce po dané destinaci zmateně bloudí, až se smutkem na srdci i ve tváři zjistí, že mají smůlu. Většina velkých knihkupectví bohužel nic takového nenabízí. Ano, na trhu existuje mnoho brožur, které vám splní základní přání – zorientovat se v novém místě, dočíst se základní informace o památkách, zjistit, kde jsou známé i méně známé galerie, muzea, kavárny, divadla nebo kina, kde se dobře nakupuje a kam rádi chodí místní. Jenže my chceme víc. Toužíme po knize, která nám bude nejen skvělým společníkem na cesty, ale také krásnou a voňavou památkou. Suvenýrem, který si založíme do knihovny mezi detektiv-





ky a klasiky a který si budeme rádi jednou za čas prohlížet. Bude totiž mít nejen vše výše zmíněné, ale také něco navíc. Krásný design.

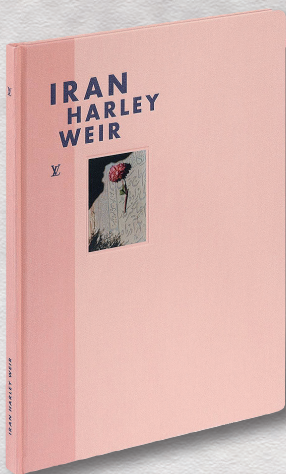
### Pro fajnšmekry

Luxusní módní značka Louis Vuitton vydává už osmnáct let také knihy. Pyšní se katalogem více než osmdesáti titulů, včetně třech sbírek věnovaných čistě tématu cestování – edice cestovních průvodců *City Guide*, *Travel Book* a *Fashion Eye* (knihy fotografií a ilustrací). Vydává také ilustrované a výpravné publikace ve spolupráci s několika

mezinárodními vydavatelskými i uměleckými knihami v limitovaných edicích. Ve vlajkovém obchodě na Champs-Élysées mají zákazníci k dispozici pohodlnou čítárnu a písařnu. Knihupectví Louis Vuitton pak nabízí výběr titulů o umění, módě, designu a cestování.

Už od roku 1998 promítá tato značka svého nomádského ducha do cestovních průvodců *City*

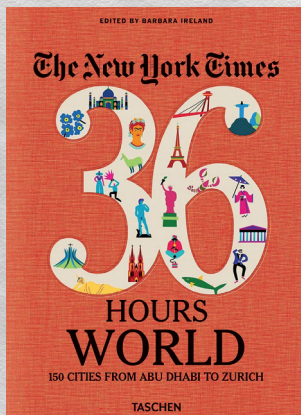




*Guide*. Od té doby jich bylo vydáno už na tři desítky. Na prohlídku po městech, jako je například Paříž, Bangkok, Chicago, Los Angeles, Miami, Rio de Janeiro, Řím, Šanghaj a Benátky, vás vezmou nezávislí publicisté, umělci i podnikatelé. V pravidelně aktualizovaných verzích vás návrhář interiérů François-Joseph Graf zve objevovat Paříž, herečka a zpěvačka Sophie Austerová vás provede New Yorkem a architekti Alexei Ginzburg a Kengo Kuma se podělí o tipy na zážitky v japonském Tokiu. Díky nim tak můžete vyrazit na prohlídku kouzelných butikových hotelů, luxusních restaurací i sousedských bister, oblíbených místních trhů i kořenářství, starožitnictví a designových butiků, muzeí, obchodů, památek a tajných míst. Edice Louis Vuitton *City Guide* navíc klade velký důraz na mistrovsky psaný, až takřka literární obsah. A to stejné platí i pro fotografie, které elegantně zachycují duši každého města.

Ještě o trochu zajímavější zážitek a větší požitek budete mít ze série *Travel Book*. Ilustrace renomovaných umělců a nadějných mladých talentů na stránkách průvodců vyprávějí příběhy měst a zemí, které oni sami navštívili, a zobrazují tak různorodou architekturu a jedinečnou energii daného místa. Série knih daleko převyšuje klasické průvodce, jaké na pultech knihkupectví najdete. Tohle je totiž opravdový zážitek.





## Pro sběratele

I když méně luxusní, přesto velice vkusné, trendy a hlavně velmi užitečné. Takové jsou průvodce magazínu *Monocle*, který funguje už od roku 2007 a můžete si v něm přečíst články o globálních záležitostech, podnikání, designu nebo kultuře. Pomocí krásných fotek, ilustrací a malých info boxů odhaluje *Monocle* oblíbená místa v každém městě, od ideální trasy pro ranní běh po ulice s nezávislou módou či designem. Nechybí ani eseje různých odborníků.

Celé to má na svědomí Tyler Brûlé, který je kromě designu milovníkem všeho japonského. *Monocle* navíc provozuje i krásné kavárny. Na webu [Monocle.com](http://Monocle.com) můžete vybírat z téměř čtyřiceti průvodců po městech z celého světa. Koupit je můžete online, u nás je seženete také v prodejně Freshlabels v Praze.

Moc pěknou záležitostí jsou také průvodce z edice *36 Hours*, jež vydává americký časopis The New York Times. Autorkou těchto původců je Barbara Irelandová, která původně pro NYT psala sloupky o cestování – ty postupem času proměnila v celou knižní sérii. Barbara vám poradí, jak z dané destinace za pouhých třicet šest hodin vytřískat naprosté maximum. Prozkoumat můžete třeba